ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 14. ledna 2026 v Praze v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Radkovské a soudců Mgr. Jana Kadlece a JUDr. Lenky Cihlářové odvolání **státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Plzni** a **obžalovaného** [redacted], narozeného [redacted], proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 10. 2025, sp. zn. 34 T 4/2025 a rozhodl

takto:

I. Z podnětu odvolání státní zástupkyně se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. d), písm. e) tr. řádu zrušuje v celém rozsahu.

II. Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

[redacted], narozený [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], přechodně bytem [redacted], okres [redacted],

je vinen, že

v období od 27. 12. – 28. 12. 2023 v prostorách [redacted] v objektu [redacted] na adrese [redacted], kam ve dvou případech zavedl svou [redacted] poškozenou [redacted], [redacted], jež mu byla svěřena jejími rodiči ke hlídání, využil neznalosti a psychické nezralosti poškozené plynoucí z jejího nízkého věku, kterého si byl vědom, a s cílem se sexuálně uspokojit poškozenou ve dvou případech pod příslibem provedení [redacted] vyzval, aby se zcela svlékla a lehla si na [redacted] lůžko, a poté ji při provádění [redacted] osahával na přirození tak, že jí krouživými pohyby přejížděl svými prsty v oblasti jejího přirození, a v jednom případě po skončení [redacted] poškozené umožnil, aby ho sama zkusila masírovat, kdy se zcela svlékl, lehl si na záda na [redacted] lůžko a nechal se od poškozené masírovat na různých částech těla včetně

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Veselská.

penisu, kdy poškozená vzala jeho penis mezi prsty své ruky a dělala s ním pohyby nahoru a dolů, až u obžalovaného došlo k ejakulaci,

tedy

zneužitím jeho bezbrannosti donutil jiného k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží, a tento čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2024

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2024, k trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2024, se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2024, se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu činnosti upravené zvláštním předpisem, a to [redacted], rekondiční a regenerační služby na dobu 5 (pěti) let.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted], náhradu nemajetkové újmy spočívající v duševních útrapách ve výši 200 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

III. Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného [redacted] zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [redacted] uznán vinným zločinem sexuálního útoku podle § 185a odst. 1 alinea třetí, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku (ve znění zákona č. 166/2024 Sb. účinného od 1. 1. 2025), kterého se dle skutkových zjištění Krajského soudu dopustil tím, že „v období od 27. 12. – 28. 12. 2023 v prostorách [redacted] v objektu [redacted] na adrese [redacted], kam ve dvou případech zavedl svou [redacted] poškozenou [redacted], nar. [redacted], jež mu byla svěřena jejími rodiči ke hlídání, využil neznalosti a psychické nezralosti poškozené plynoucí z jejího nízkého věku, kterého si byl vědom, a s cílem se sexuálně uspokojit poškozenou ve dvou případech pod příslibem provedení [redacted] vyzval, aby se zcela svlékla a lehla si na [redacted] lůžko, a poté ji při provádění [redacted] osahával na přirození tak, že jí krouživými pohyby přejížděl svými prsty v oblasti jejího přirození, a v jednom případě po skončení [redacted] poškozené umožnil, aby ho sama zkusila masírovat, kdy se zcela svlékl, lehl si

na záda na [redacted] lůžko a nechal se od poškozené masírovat na různých částech těla včetně penisu, kdy poškozená vzala jeho penis mezi prsty své ruky a dělala s ním pohyby nahoru a dolů, až u obžalovaného došlo k ejakulaci."

2. Obžalovanému [redacted] byl za shora uvedený trestný čin uložen podle § 185a odst. 3 tr. zákoníku (ve znění zákona č. 166/2024 Sb.) trest odnětí svobody v trvání 3 roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozené [redacted], nar. [redacted], náhradu nemajetkové újmy spočívající v duševních útrapách ve výši 200 000 Kč, přičemž se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy byla poškozená dle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Proti tomuto rozsudku podali včasné odvolání státní zástupkyně v neprospěch obžalovaného do výroku o vině a trestu a obžalovaný [redacted] taktéž do výroku o vině a trestu napadeného rozsudku.

4. **Státní zástupkyně** v podaném odvolání brojí zejména proti právní kvalifikaci užité nalézacím soudem v napadeném rozsudku, kdy v podané obžalobě bylo jednání obžalovaného kvalifikováno jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2024. Dodává, že nalézací soud při takřka nezměněném skutkovém stavu změnil právní kvalifikaci jednání obžalovaného s odůvodněním, že nebylo prokázáno, že by se jednalo o pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží. Tento závěr učinil nalézací soud na základě jím zjištěného způsobu stimulace penisu obžalovaného, kdy tento svou intenzitou dle soudu I. stupně neodpovídá souloži. Vyšší intenzitu stimulace nelze dle nalézacího soudu dovodit ani na základě zjištění, že stimulace penisu rukou poškozené vedla u obžalovaného k ejakulaci. S touto argumentací státní zástupkyně nesouhlasí, neboť dle jejího názoru ze samotné skutečnosti, že stimulace penisu rukou poškozené vedla k ejakulaci, lze dovodit, že se muselo jednat o stimulaci svojí mírou srovnatelnou se stimulací, k níž dochází při souloži. Státní zástupkyně dále uvádí, že je zřejmé, že poškozená při svém výslechu na panence pouze demonstrovala pohyb s penisem mezi prsty své ruky, ale je patrné, že se nejednalo o pouhé letmé doteky. Z uvedených důvodů setrvává na právní kvalifikaci jednání obžalovaného tak, jak byla uvedena v obžalobě.

5. Státní zástupkyně dále považuje výměru uloženého nepodmíněného trestu za nepřiměřeně mírnou, a to i s ohledem na soudem užitou právní kvalifikaci. Byť nalézací soud neshledal u obžalovaného žádné polehčující okolnosti, jako přitěžující hodnotil skutečnost, že obžalovaný zneužil dítě s handicapem, přesto při stanovení výše trestu přihlédl k spíše nízké intenzitě útoku, kdy míra sexuální manipulace s poškozenou byla méně invazivní a obžalovaný se nedopustil násilného jednání. S hodnocením intenzity útoku ze strany nalézacího soudu státní zástupkyně nesouhlasí, neboť je dle ní třeba intenzitu útoku poměřovat ve vztahu k míře obvyklé pro jednání dané skutkové podstaty, když ze samotné povahy trestného činu sexuálního útoku je míra zásahu do sexuální integrity oběti ze své povahy nižší než u trestného činu znásilnění. Dle státní zástupkyně lze pod pohlavní styk ve smyslu ust. § 185a tr. zákoníku podřadit celou škálu jednání směřujících k uspokojení pohlavního pudu, přičemž v daném případě zjištěná praktika (manipulace s penisem až do vyvrcholení) jistě nepatří k méně intenzivním, pokud minimálně dle okolností hraničí s posouzením jako pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží dle § 185 tr. zákoníku. Z uvedených důvodů státní zástupkyně nemůže souhlasit s uložením, byť nepodmíněného, trestu na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, nadto pokud nebyly shledány žádné polehčující okolnosti.

6. Státní zástupkyně se rovněž názorově neshoduje se závěry nalézacího soudu ohledně nesplnění zákonných podmínek pro uložení trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu povolání [redacted]. Pokud Krajský soud uzavírá, že obžalovaný se daného protiprávního jednání nedopustil

při výkonu svého zaměstnání, tak státní zástupkyně má za to, že není v daném případě rozhodná skutečnost, zda poškozené byla poskytnuta [redacted] jako zákaznici z řad veřejnosti či jako rodinné příslušnici. Rozhodná je dle státní zástupkyně skutečnost, že obžalovaný provozující [redacted] jako své povolání, přislíbil poškozené [redacted] a tuto jí poskytoval v prostorách své provozovny, kde tuto činnost vykonává.

7. Závěrem státní zástupkyně navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl tak, že obžalovaného uzná vinným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2024, a odsoudí jej k trestu odnětí svobody v trvání 5,5 roku, pro jehož výkon jej zařadí do věznice s ostrahou. Dále navrhla, aby uložil obžalovanému dle § 73 odst. 1 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu povolání [redacted] na dobu 5 let. Výrok o náhradě škody, nechť je převzat z napadeného rozsudku beze změny. Pro případ, že by se odvolací soud ztotožnil s právní kvalifikací užitou v napadeném rozsudku, alternativně navrhla, aby byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody ve výměře 4 let se zařazením do věznice s ostrahou, a to ve spojení se shora navrženým trestem zákazu činnosti na dobu 5 let.

8. Rozsudek napadl svým odvoláním rovněž **obžalovaný**, kdy toto směřuje jak proti výroku o vině, tak i výroku o trestu. Obhajoba především namítá, že obžalovaný od počátku řízení neuváděl nic zásadně v rozporu s poškozenou, kdy z obou výpovědí dle jeho názoru lze učinit závěr, že vůči poškozené se ani náznakem nedopustil násilného jednání, když sama poškozená důrazně odmítla, že by jí sahal dovnitř přirození. Obžalovaný dále konstatuje, že mu není znám žádný předpis, který by zakazoval [redacted] nahého těla přikrytého na intimních partiích pouze ručníkem, přičemž v daném řízení neměl nalézací soud přesvědčivý důkaz, že by obžalovaný [redacted] poškozenou tak, aby dosáhl vlastního sexuálního vzrušení a uspokojení dotýkáním se přirození poškozené. [redacted] v okolí přirození vysvětlil obžalovaný profesionálním vedením [redacted] a vnitřní strany stehen. Obžalovaný dále zcela vylučuje, že by se poškozená při [redacted] vedené na jeho těle dopustila stimulace jeho údu, jak demonstrovala při svém výslechu, kdy dodala, že měl ejakulovat. Dle obžalovaného nebyla ze strany nalézacího soudu zcela vypořádána informace, že poškozená se stimulací pánského přirození měla osobní zkušenost z minulosti. Obžalovaný pak v rámci odůvodnění svého odvolání v podstatě zopakoval argumentaci vedenou na svoji obhajobu před nalézacímu soudem, a to zejména ve vztahu k osobě poškozené, konkrétně k jejím údajným předchozím sexuálním zkušenostem a k jeho zdravotním problémům týkajícím se erekce a možné ejakulace. V této souvislosti namítá, že návrhy na doplnění dokazování ohledně jeho problému v sexuálním životě, byly nalézacím soudem zamítnuty a obžalovaný je považuje za opomenuté důkazy. Obžalovaný se však zcela ztotožňuje s hodnocením soudu I. stupně ohledně stimulace penisu poškozenou, kdy toto soud posoudil jako jiný pohlavní styk, než soulož a srovnatelné styky. Obžalovaný se však v případě zpochybnění části výpovědi poškozené ohledně stimulace jeho penisu při [redacted] domnívá, že je možno jeho jednání kvalifikovat jako trestný čin pohlavního zneužití dle § 187 tr. zákoníku, a to za situace, kdy o věrohodnosti poškozené existují důvodné pochybnosti. Za této situace považuje rozsudek za nepřesvědčivý a nepřezkoumatelný ve výroku o vině.

9. Pokud jde o výrok o trestu, tento považuje obžalovaný za nepřiměřený vzhledem ke všem zjištěným a prokázaným okolnostem skutku a jeho osoby. Sám nalézací soud konstatoval, že pokud by u obžalovaného shledal určitý náhled na důsledky svého jednání, zvažoval by uložení ještě výchovného trestu. Obžalovaný připouští, že v rámci závěrečného návrhu došlo k jisté formální neobratnosti, když namítal určité pochybnosti o nevěrohodnosti některých tvrzení poškozené a jejích rodičů o psychických následcích, které měl svým jednáním poškozené způsobit. Náhled však obžalovaný vyjádřil tím, že při samotné [redacted] vyhověl přání poškozené ji [redacted], následně [redacted] ona jeho a stejně tak přestal poškozenou [redacted], když projevila nelibost s tím, že je

jí [redacted] už nepříjemná. Dále je třeba vzít v potaz, že obžalovaný měl časový prostor být s poškozenou sám i ve svém bytě a této situace nijak nezneužil, což potvrdila i sama poškozená. Toto jeho chování zcela vylučuje jakékoliv sexuální pohnutky a soud měl hodnotit jeho chování k poškozené v celém časovém průběhu, který společně trávili.

10. S ohledem na shora uvedené obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc soudu I. stupně k doplnění dokazování a novému rozhodnutí.

11. **Vrchní soud v Praze** podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadený rozsudek v celém rozsahu, jakož i řízení, které jeho vyhlášení předcházelo a shledal, že odvolání státní zástupkyně je důvodné. Odvolání podané obžalovaným naopak opodstatněné není.

12. Pokud jde o procesní stránku, nebyly zjištěny žádné podstatné vady řízení, které by předcházely vyhlášení napadeného rozsudku, tudíž odvolací soud nedospěl k závěru, že by byl dán důvod pro jeho zrušení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Právo obžalovaného na obhajobu i právo na objasnění věci bylo plně zachováno. Ze spisového materiálu je patrné, že z hlediska ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu nalézací soud provedl všechny potřebné a reálně dostupné důkazy, které mohly k objasnění skutkového stavu věci přispět, a vytvořil si tak patřičný skutkový základ pro svoje rozhodnutí. Okolnosti svědčící proti obžalovanému byly objasňovány se stejnou pečlivostí jako okolnosti svědčící v jeho prospěch, při hodnocení shromážděných důkazů nalézací soud následně postupoval tak, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, jeho závěr o vině obžalovaného je správný. Při hodnocení důkazů ve všech relevantních souvislostech ale nalézací soud částečně pochybil, v důsledku čehož užil nepřiléhavou právní kvalifikaci jednání obžalovaného, což vedlo odvolací soud ke zrušení rozsudku v celém rozsahu.

13. Na tomto místě odvolací soud zdůrazňuje, že mu nepřísluší nahrazovat postup soudu prvního stupně a podle § 2 odst. 6 tr. řádu hodnotit důkazy provedené v hlavním líčení a vyvozovat z nich poznatky a závěry odlišné od nalézacího soudu. To platí za předpokladu, že úvahy soudu prvního stupně vycházejí z úplného a nezkresleného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky. Pak je v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti na nalézacím soudu, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval odpovídající závěry. Odvolací soud je oprávněn korigovat skutková zjištění nalézacího soudu pouze v limitované míře dle § 263 odst. 7 tr. řádu, a to na základě dokazování, které sám provede ve smyslu § 259 odst. 3 tr. řádu. Vrchní soud proto v rámci veřejného zasedání doplnil a zopakoval klíčové důkazy, aby mohl učinit vlastní skutková zjištění a použít správnou právní kvalifikaci.

14. Pokud jde o konkrétní námitky uplatněné obžalovaným proti výroku o vině, nelze tyto po přezkoumání napadeného rozsudku a spisového materiálu považovat za důvodné. Námitky obžalovaného směřovaly zásadně proti tomu, že nalézací soud vystavěl závěr o jeho vině na výpovědi poškozené, již obžalovaný shledává z mnoha důvodů nevěrohodnou. Obžalovaný předně zcela odmítl tvrzení o jakýchkoli vzájemných sexuálně laděných dotycích na intimních partiích a stimulaci jeho údu prsty poškozené až do fáze ejakulace. Poukázal na rozpor mezi verbálním a nonverbálním popisem jednání ze strany poškozené, jež je mu kladeno za vinu. Obžalovaný v této souvislosti argumentoval i tím, že nalézací soud se zcela nevypořádal s informací sdělenou poškozenou ohledně její dřívější zkušenosti se stimulací pánského přirození, kterou před lety měla zažít, a shodně tak pominul její zážitek se sledováním porna, kdy právě s ohledem na tyto zkušenosti byla schopná popsat stimulaci penisu a ejakulaci semene.

15. Tato námitka obžalovaného nemohla být úspěšná, když s otázkou věrohodnosti poškozené se podrobně vypořádal nalézací soud v bodě 5 a násl. odůvodnění napadeného rozsudku a dospěl

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Veselská.

k závěru o věrohodnosti výpovědi poškozené. Odvolací soud se s uvedenými argumenty a závěry nalézacího soudu plně ztotožnil a pro stručnost na uvedené pasáže odkazuje. V této souvislosti je třeba připomenout závěry znalkyně [redacted], jež uzavřela, že poškozená trpí expresivní vývojovou dysfázií, což významně ztěžuje její schopnost verbálně se vyjadřovat, a činí tak výpovědi stručnějšími, při nichž hledá vhodné slovo k vyjádření. Oproti tomu však percepční vnímání, tedy vnímání a interpretace světa kolem poškozené, sociální situace, je schopna vnímat velmi dobře až nadprůměrně, což souvisí s jejím věrohodným nonverbálním vyjadřováním. Tento závěr znalkyně koresponduje se skutečností, že poškozená si při svých výsleších byla schopna vybavit detaily z inkriminovaného místa jako je popis a vybavení [redacted], květiny, zapnuté rádio apod., což i byla schopna zakreslit. Rovněž dokázala manuálně na figuríně předvést způsob stimulace penisu, zopakovat dialog o „placené [redacted] penisu“, jež s obžalovaným při [redacted] vedli a ukotvit je do příslušné časové linky děje. Zjištěné nadprůměrné vnímání okolního světa poškozenou rovněž vyvrací tvrzení obžalovaného, že při své výpovědi mohla poškozená zaměnit situace, do nichž se dostala se svým bratrancem, a v rámci výpovědi v tomto řízení tak popisovat stimulaci penisu, jež zažila mnohem dříve. Jak z výpovědi znalkyně, tak samotné poškozené je zcela zřejmé, že poškozená přesně zařazuje zážitky spojené se svým bratrancem do zcela odlišného časového období, tedy svého raného dětství, je schopna vyčíslit kolikrát se tak mělo stát, kde se to mělo stát, jakým způsobem se měla jeho penisu dotýkat (způsob odlišný od stimulace pohlavního údu obžalovaného), a jak na to v důsledku reagovali jejich rodiče. Dle znalkyně vzhledem k uvedenému percepčnímu vnímání poškozené a skutečnosti, že jsou takové prvotní sexuálně laděné zkušenosti spojené s emocemi, ať příjemnými či nepříjemnými, lze vyloučit záměnu aktérů v jednotlivých poškozenou popisovaných epizodách. Znalkyně dále uzavřela, že specifická věrohodnost výpovědi poškozené je dostatečná a velmi pravděpodobně líčí reálné vlastní prožitky situace s obžalovaným, přičemž výpověď poškozené nevykazuje znaky naučené výpovědi. Nelze tedy přistoupit na námitku odvolatele, že u poškozené mohlo dojít k popisu situace zažité v minulosti s jinou osobou či popisu situace zhlédnuté v rámci pornografického snímku, ale je možné se ztotožnit se závěrem soudu I. stupně, že se jednalo o prožitek s obžalovaným v inkriminované době. V této souvislosti je třeba dodat, že zcela lichou se jeví výtka vznesená obžalovaným ohledně absence reakce nalézacího soudu na sdělení poškozené týkající se jejích předchozích sexuálně laděných zkušeností. Krajský soud, jak bylo shora uvedeno, se ve svém odůvodnění napadeného rozsudku velmi pečlivě zabýval výpovědí poškozené, již podrobil důkladnému hodnocení, včetně těchto zmíněných informací, a dospěl k jednoznačnému závěru, že nemohlo dojít k záměně těchto dvou dějů.

16. Další námitkou uplatněnou obžalovaným, jež má věrohodnost výpovědi poškozené zpochybnit, je deklarování jeho problémů s erekcí a ejakulací, v důsledku kterých není prakticky schopen při běžné stimulaci či praktikách dosáhnout erekce, a při ejakulaci není vidět sperma, neboť má diagnostikovánu tzv. retrográdní ejakulaci. I tuto námitku však lze hodnotit de facto jako opakování obhajoby vedené obžalovaným před nalézacím soudem, s níž se tento v napadeném rozhodnutí důsledně vypořádal, a to konkrétně v bodě 12, na nějž je možné zcela odkázat. Lze toliko zopakovat, že obžalovaným z počátku zcela popřená možnost erekce byla důkazně vyvrácena, a to zajištěným obsahem jeho mobilního telefonu, kde je obžalovaný zachycen v situacích, které jeho tvrzení o nemožnosti erekce zcela vyvrací, dále lékařskými zprávami z konce roku 2024, jejichž obsah zachycuje subjektivní sdělení obžalovaného, svědčící pouze o zhoršení erekce, nikoli její absenci, kdy tuto obtíž již tři roky řeší užíváním léku na erektilní dysfunkci. Dále tyto zprávy hovoří o menším množství ejakulátu, nikoli o tom, že by vně nevyprodukoval žádný. V neposlední řadě výsledky spermiogramu z období března roku 2025 prokazují odběr spermatu masturbací, tudíž opět muselo dojít k vyprodukování ejakulátu vně. Byť obžalovaný následně připustil toliko problém s erekcí, nikoli její absenci, namítá a vylučuje, že by dosáhl erekce při stimulaci popisované poškozenou. Ve světle provedeného dokazování a z již dosud zmíněných důkazů nelze ani této námitce obžalovaného přisvědčit. Poškozená zcela jednoznačně při svém výslechu předvedla

na figuríně, v jaké poloze byl penis obžalovaného při masturbaci, kdy tento zvedla do polohy kolmo k tělu figuríny, rovněž tak opakovaně a zcela shodně znázornila na figuríně způsob, jakým ztopořený penis obžalovaného stimulovala, a to dvěma prsty. K dotazu vyslýchající, zda a jakým způsobem se penisu obžalovaného dotýkala, poškozená opakovaně zcela shodně toto předvedla a vyjádřila se k tomu, že vyteklo mlíčko. Zpochybňovaný způsob stimulace penisu ze strany obžalovaného, tedy že takovýmto předvedeným způsobem by nedosáhl erekce, se jeví jako zcela lichá námitka, neboť poškozená toliko naznačovala pohyby své ruky na penisu obžalovaného, nikoli dobu, po kterou ke stimulaci mělo docházet, a v neposlední řadě ani intenzitu dané stimulace. Vedle těchto skutečností je třeba zmínit závěry znalkyně [redacted] o falometrickém vyšetření, jež objemové reakce u obžalovaného zaznamenalo, byť bylo vyšetření obžalovaným narušováno. Rovněž tak znalkyně uvedla, že problémy s erekcí mohou být organické či psychogenní, které závisí na partnerce, na situaci, na celkové náladě, přičemž z lékařských zpráv nevyplývá jasná příčina potíží obžalovaného. S ohledem na uvedené skutečnosti nemohl odvolací soud námitku obžalovaného přijmout, neboť provedeným dokazováním nebyla výpověď poškozené nikterak zpochybněna, navíc koresponduje s dalšími shora zmíněnými důkazy, jež její výpověď potvrzují.

17. Kromě výše uvedeného lze zmínit, že i když všem důkazním návrhům obžalovaného nebylo vyhověno, nalézací soud v napadeném rozhodnutí náležitým způsobem vyložil, z jakých důvodů se tak stalo. Uvedený postup nevybočuje z pravidel řádného objasnění věci ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu; soud není povinen provést všechny navržené důkazy, avšak musí o vznesených důkazních návrzích rozhodnout a – pokud jim nevyhoví – musí ve svém rozhodnutí vyložit, z jakých důvodů navržené důkazy neprovedl. Jestliže tak obecný soud neučiní, zatíží své rozhodnutí nejen vadami spočívajícími v porušení obecných procesních předpisů, ale současně postupuje v rozporu se zásadami vyjádřenými v hlavě páté, především čl. 36 odst. 1; čl. 38 odst. 2 Listiny (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 16. 2. 1995, sp. zn. III. ÚS 61/94, nebo ze dne 21. 11. 2007, sp. zn. II. ÚS 623/05), a v důsledku toho též i v rozporu s čl. 95 odst. 1 Ústavy. Vrchní soud v souladu s judikaturou Ústavního soudu shledal, že takzvané opomenuté důkazy, tj. důkazy, o nichž v řízení nebylo soudem rozhodnuto, případně důkazy, jimiž se soud při postupu podle zásady volného hodnocení důkazů nezabýval (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 5. 1997, sp. zn. III. ÚS 51/1996, a ze dne 21. 4. 2004, sp. zn. IV. ÚS 802/02), v této věci nejsou. Návrhy obžalovaného nebyly akceptovány proto, že šlo o důkazy, které byly nadbytečné, a tedy soud i v tomto směru postupoval plně v souladu s uvedenými principy a předepsané postupy dodržel (srov. nález Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01).

18. Důvod pro zásah odvolacího soudu do napadeného rozsudku však vyvstal z podnětu odvolání státní zástupkyně, neboť odvolací soud se neztotožnil s užitou právní kvalifikací jednání obžalovaného ze strany nalézacího soudu, kdy zjištěné jednání kvalifikoval jako zločin sexuálního útoku podle § 185a odst. 1 alinea třetí, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku (ve znění zákona č. 166/2024 Sb. účinném od 1. 1. 2025).

19. Odvolací soud doplnil dokazování výslechem poškozené ze dne 21. 3. 2024, kdy postupem dle ust. § 102 odst. 2 tr. řádu byl záznam výslechu přehrán z CD nosiče, shodným postupem zopakoval výslech poškozené ze dne 14. 10. 2024, aby mohl poté tyto hodnotit v návaznosti na důkazy provedené soudem I. stupně v hlavním líčení, a následně jednání obžalovaného právně kvalifikovat.

20. Z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že poškozená v mezích své zdravotní zátěže, jež ji omezuje ve vyjadřování a vybavování si vhodných pojmů, se v podstatných bodech v obou výpovědích shoduje. Je schopná se vyjádřit k tomu, za jakých okolností se v prostoru [redacted] ocitla, jak probíhaly jednotlivé [redacted], ať ze strany obžalovaného, tak [redacted] jeho osoby poškozenou, v jaké poloze leželi, co měli či neměli na sobě, hovor o placené [redacted] penisu apod. Zcela shodně v obou výpovědích, byť učiněných v rozmezí 7 měsíců, setrvala na tom, že při [redacted]

vedené na obžalovaném došlo k stimulaci jeho penisu, názorně předvedla úchop a způsob, jakým k manipulaci pohlavního orgánu obžalovaného došlo, vyjádřila opět to, že z penisu „vyteklo mlíčko“. Shodně zopakovala, jakým způsobem a v jakém momentě [redacted] se obžalovaný dotýkal jejích pohlavních orgánů, respektive naznačila to na pomocné figuríně a popřela dotyky v oblasti jejích prsou. Za této důkazní situace dospěl odvolací soud k závěru, že je na místě užití odlišné právní kvalifikace, než byla užita soudem nalézacím.

21. Je třeba uvést, že nalézací soud zcela správně uzavřel, že nebylo pochyb o tom, že poškozená byla osobou mladší [redacted] ti let, čehož si obžalovaný jako její blízký příbuzný byl vědom. Zároveň v bodě 15 odůvodnění rozsudku pregnantně odůvodnil svůj závěr ohledně zneužití bezbrannosti poškozené ve vztahu k projednávanému jednání, kdy tato bezbrannost byla u poškozené daná nejen nízkým věkem, ale i mírou její sociální vyspělosti a naivity, kterou obžalovaný využil k vmanipulování do situace pro ni neznámé, a to provádění [redacted]. Poškozená, pro niž obžalovaný představoval autoritu nejen jako dospělý příbuzný, ale jako jí se prezentující odborník, nebyla schopna situačně posoudit dané chování jako jednání sexuální povahy, neboť se jednalo o její první zkušenost s [redacted] a nevěděla, co součástí takové [redacted] je. Lze také souhlasit s nalézacím soudem, že bylo v řízení jednoznačně prokázáno, že došlo k jednání sexuálního charakteru, které je možno označit za pohlavní styk (dotyky na přirození poškozené, stimulace penisu obžalovaného prsty poškozené). Avšak zhodnocení a závěr Krajského soudu, že jednání obžalovaného nelze označit za soulož, resp. jiný pohlavní styk srovnatelný se souloží, je nesprávný. Nalézací soud tento závěr odůvodnil tím, že došlo ke stimulaci penisu o nízké intenzitě, což má vyplývat z obrazového záznamu výpovědi poškozené, kdy vyšší intenzitu nelze dovodit ani z toho, že u něj došlo k ejakulaci. S tímto právním hodnocením se odvolací soud nemůže ztotožnit.

22. V tomto směru lze přisvědčit odvolacím námitkám státní zástupkyně, která uvádí, že již samotná skutečnost, že stimulace penisu rukou poškozené vedla u obžalovaného k ejakulaci, opodstatňuje závěr, že se jednalo o stimulaci pohlavního orgánu srovnatelnou se stimulací, k níž dochází při souloži. Ve světle všech zjištění se jako zcela absurdní jeví tvrzení nalézacího soudu, že poškozená při svém výslechu ukázala ojediněle přejetí dvěma prsty po penisu panenky, tedy neukazovala nikterak intenzivní stimulaci. Odvolací soud v rámci veřejného zasedání doplnil dokazování o výslech poškozené, jež byl proveden jako neodkladný a neopakovatelný úkon dne 21. 3. 2024 za účasti soudce. Rovněž z tohoto obrazem zachyceného výslechu poškozené je zřejmé, že k dotazu vyslýchajícího poškozená ukázala, jakým způsobem manipulovala s penisem obžalovaného, přičemž způsob předvedení byl shodný s tím, jež opakovala při svém výslechu dne 14. 10. 2024. Z provedeného výslechu je zřejmé, že poškozená nebyla nikterak dotazována na intenzitu stimulace či její délku, ale toliko na skutečnost, zda a jakým způsobem manipulovala s penisem obžalovaného, tedy jak jej uchopila a jak s ním zacházela. Poškozenou předvedený způsob manipulace se jeví zcela reálný k dosažení orgasmu s vyvrcholením, tedy ejakulace. Ke stejnému závěru zjevně dospěl i nalézací soud, pokud toto jednání zahrnul do skutkové věty. S ohledem na skutečnost, že nalézací soud učinil závěr, že na straně obžalovaného došlo k ejakulaci v důsledku stimulace penisu poškozenou, nelze zpochybňovat intenzitu stimulace, neboť tato dostačovala k tomu, čeho se dosahuje při souloži, tedy vyvrcholení. V daném případě tedy prokazatelně došlo k tomu, že klasické spojení pohlavních orgánů muže a ženy bylo simulováno jiným mechanismem (v daném případě nahrazovala jeden z pohlavních orgánů ruka poškozené), což vyvolalo také podobné účinky.

23. S ohledem na výše zjištěné nebylo možno dospět k jinému závěru, než že danou masturbaci pohlavního údu obžalovaného rukou poškozené, je třeba posoudit jako jiný pohlavní styk srovnatelný se souloží. Tento závěr odvolacího soudu plně koresponduje s bohatou judikaturou Nejvyššího soudu, který se výkladem pojmu „srovnatelný pohlavní styk se souloží“ opakovaně zabýval. V neposlední řadě v rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 12. 11. 2025, sp. zn. 8 Tdo

911/2025, z něhož vyplývá, že zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, tedy v době spáchání činu, se dopustil, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku (alinea první), nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti (alinea druhá). Spáchá-li takový čin souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, naplní znaky zvlášť přitěžující okolnosti uvedené v § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na dítěti mladším patnácti let, dopustí se zločinu znásilnění i podle § 185 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Souloží se rozumí spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží se považuje takový styk, při jehož realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože. Kritériem srovnatelnosti je podle doktríny způsob provedení a závažnost, přičemž závažnost je třeba hodnotit též z hlediska následků (psychických i fyzických) pro oběť (viz ŠÁMAL, P., GŘIVNA, T., BOHUSLAV, L., NOVOTNÝ, O., HERCZEG, J., VANDUCHOVÁ, M. a kol., *Trestní právo hmotné*, 9. vyd., Praha: Wolters Kluwer ČR, 2022, s. 711). Je-li rozhodná srovnatelnost způsobu provedení, musí být jiný pohlavní styk srovnatelný se situací, při níž dochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Taková situace je simulována jiným mechanismem (např. jazykem, prsty nebo jiným předmětem), který je schopen vyvolat stejný účinek, jako kdyby šlo o skutečnou soulož. Na základě tohoto vymezení se za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží považuje zejména orální pohlavní styk, anální pohlavní styk, ale může sem patřit i zasouvání jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, eventuálně další způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky pohlavních orgánů. Nejvyšší soud již opakovaně ve své judikatuře (v souladu s komentářovou literaturou) vyložil, že za srovnatelný pohlavní styk se souloží je třeba považovat i tzv. manuální masturbaci, neboť její podstatou jako nedobrovolné sexuální praktiky, je pohyb ruky simulující tření, k němuž jinak dochází při souloži, při které je pohlavní orgán muže zasouván do pohlavního orgánu ženy. Pokud pachatel touto sexuální praktikou sleduje své sexuální uspokojení, je i manuální masturbace jeho pohlavního údu poškozenou osobou obdobou soulože. Popsané jednání tak nelze posoudit jako jednání méně intenzivní, které by nebylo způsobilé naplnit znak jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží ve smyslu § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 4. 2012, sp. zn. 3 Tdo 182/2012, ze dne 16. 4. 2014, sp. zn. 7 Tdo 432/2014, ze dne 20. 7. 2010, sp. zn. 7 Tdo 841/2010, ze dne 16. 7. 2014, sp. zn. 7 Tdo 708/2014.

24. Jak z citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu dále vyplývá, na uvedeném nemůže nic změnit ani novelizace trestního zákoníku zákonem č. 166/2024 Sb. účinným od 1. 1. 2025, která zakotvila mj. novou skutkovou podstatu trestného činu sexuálního útoku podle § 185a tr. zákoníku, již nalézací soud užil. Tato se totiž týká pohlavního styku, jímž se zde rozumí jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ale jiného, než soulož nebo jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží. Soulož nebo jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží představují, stejně jako tomu bylo do předmětné novely, pohlavní styk uvedený v § 185 tr. zákoníku. Pohlavním stykem, který má na zřeteli ustanovení § 185a tr. zákoníku, se rozumí zpravidla méně závažné formy sexuálních praktik zasahující sexuální integritu oběti méně intenzivním způsobem. I z důvodové zprávy k zákonu č. 166/2024 Sb., jímž byl novelizován trestní zákoník, se podává, že zákonodárce vycházel z judikaturou zavedených pojmů pohlavního styku, soulože i jiného pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží, přičemž vyčlenění nového trestného činu sexuálního útoku zahrnuje právě méně intenzivní formy pohlavního styku (prováděného nepenetračním způsobem), kterými nejsou soulož ani pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží. Při výkladu pojmů soulože a jiného pohlavního styku srovnatelného se souloží ani podle aktuální právní úpravy tak nic nebrání vycházet z ustálené judikatury před účinností novely zavádějící trestný čin sexuálního útoku. Ostatně i komentářová literatura k trestnímu zákoníku, obsahující nově trestný čin sexuálního útoku podle § 185a tr. zákoníku, i nadále pod jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží

podřazuje manuální masturbaci pohlavního údu muže rukou [viz ŠČERBA, F. a kol. *Trestní zákoník. Komentář. § 185*. 1. vydání (3. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2025].

25. V důsledku výše uvedeného dospěl odvolací soud k závěru, že jednání obžalovaného je na místě kvalifikovat jako zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2024, přičemž nemá jakékoli pochybnosti o naplnění zákonného znaku skutkové podstaty podle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku jednáním obžalovaného, když [redacted] poškozenou, zneužívaje její bezbrannosti vmanipuloval do masturbace svého penisu. Ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 tr. zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. S ohledem na skutečnost, že trestní zákoník ve znění účinném od 1. 1. 2026 není pro obžalovaného příznivější, byla právní kvalifikace stanovena dle zákona účinného v době spáchání trestného činu.

26. Ve světle shora uvedené argumentace odvolacího soudu týkající se věrohodnosti výpovědi poškozené, a v důsledku toho změněné právní kvalifikace jednání obžalovaného, pak nebylo možno vyhovět návrhu obžalovaného a jím spáchané protiprávní jednání kvalifikovat jako trestný čin pohlavního zneužití dle § 187 tr. zákoníku.

27. Vrchní soud ohledně stanovení typu zavinění dospěl k závěru o přímém úmyslu obžalovaného dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, tedy že chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný tímto zákonem, tedy na ochraně práva člověka svobodně se rozhodovat o pohlavním životě. Podle § 17 písm. a) tr. zákoníku se k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, přihlédne, jde-li o těžší následek, i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, že trestní zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné. Skutečnost, že poškozená nedosáhla věku [redacted] let, byla obžalovanému prokazatelně známa z rodinného prostředí, neboť se jednalo o jeho [redacted]. Byť by u obžalovaného postačovalo ve vztahu ke spáchání daného trestného činu na dítěti mladším [redacted] let i nedbalostní zavinění, v dané věci byl prokázán přímý úmysl i k této okolnosti.

28. Jednání obžalovaného uvedené ve výroku rozsudku naplňuje i trestně relevantní míru společenské škodlivosti, která je v daném případě u zvlášť závažného zločinu reprezentována zájmem společnosti na tom, aby byl chráněn shora uvedený objekt trestného činu.

29. Vrchní soud se v návaznosti na zpřísnění právní kvalifikace zabýval i druhem a výměrou trestu, když dle § 185 odst. 3 tr. zákoníku účinného do 31. 12. 2024 byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v rozmezí 5-12 let. Vrchní soud v Praze posoudil všechna zákonná hlediska pro ukládání trestu tak, jak vyplývají z ustanovení § 38, § 39, § 41 a § 42 tr. zákoníku, přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k poměrům obžalovaného, jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem nápravy, dále k jeho chování po činu, zejména k případné snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Předně je třeba konstatovat, že odvolací soud, shodně jako soud nalézací, neshledal žádné okolnosti polehčující. Pokud obžalovaný ve svém odvolání namítá, že nebyla v jeho prospěch soudem hodnocena skutečnost, že přestal s [redacted], když poškozená sdělila, že jí to je nepříjemné, a dále skutečnost, že nezneužil toho, že poškozená s ním byla sama v bytě celý večer a celou noc, tak lze k daným námitkám uvést následující. V případě, že by došlo ze strany obžalovaného ještě k jinému protiprávnímu jednání vůči poškozené, které by mu bylo soudem prokázáno, jistě by se trestní odpovědnosti nevyhnul. Jinak řečeno, nelze shledat náhled obžalovaného na projednávanou trestnou činnost, potažmo polehčující okolnost v tom, že nevyužil delší časový prostor strávený se svojí [redacted] k dalšímu protiprávnímu jednání sexuálního charakteru, neboť jednání v mezích zákona by mělo být zcela samozřejmé. Jako přitěžující okolnost hodnotil odvolací soud zjištění, že obžalovaný zneužil důvěry svých

příbuzných, jež mu [redacted] svěřili do dočasné péče, dopustil se inkriminovaného jednání vůči své [redacted], jež má sníženou schopnost verbálního projevu, kdy nelze popřít, že si této zdravotní zátěže byl obžalovaný plně vědom. Navíc s jejím zdravotním handicapem souvisí i těžší vyrovnání se s následky protiprávního jednání, jak bylo konstatováno znalci. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že oproti řízení před nalézacím soudem nenastaly změny v opise rejstříku trestů, tudíž se na obžalovaného nadále hledí jako by nebyl odsouzen. Jako přitěžující okolnost lze vyhodnotit i závěry znaleckého posudku podaného k osobě obžalovaného, který se jeví být rizikovým ve smyslu opakování stejnorodé trestné činnosti, a jeho resocializace je podstatnou měrou ztížena z důvodu jeho osobnostního uspořádání. Při zvážení všech okolností případu, osoby obžalovaného a možností jeho nápravy, dospěl odvolací soud k závěru, že jako přiměřený se jeví trest ve výměře 5 let, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Takto vyměřený trest považuje odvolací soud za odpovídající, aby jím bylo dosaženo účelu trestu, tj. především generální a individuální prevence, ale i přiměřené míry represe. Uložením trestu spojeného s jeho přímým výkonem je nejen obžalovanému, ale i společnosti dán jasný signál, že sexuálně motivovaná trestná činnost vůči dětem není a nebude tolerována.

30. Dále odvolací soud uložil obžalovanému trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti spočívající ve výkonu činnosti upravené zvláštním předpisem, a to [redacted], rekondičních a regeneračních služeb na dobu 5 let, když se zcela ztotožnil s odvolacími argumenty státní zástupkyně pro uložení daného druhu trestu. Předně je třeba uvést, že podmínkou uložení trestu zákazu činnosti je spáchání trestného činu v souvislosti s touto činností. Souvislost spáchaného trestného činu s činností, která může být zakázána, musí být užší, přímá, bezprostřední, i když činnost, kterou lze zakázat, nemusí být znakem objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu (srov. přiměřeně R 9/1964, 42/1967, 13/1969 a 5/1980). Souvislost v tomto smyslu bude dána především v případě, kdy byl trestný čin spáchán přímo při výkonu určité činnosti. Postačí ovšem, jestliže tato činnost poskytla pachateli příležitost ke spáchání trestného činu (srov. R 26/2007-III.), nebo pokud alespoň usnadnila spáchání trestného činu. Vycházeje z odborné literatury, lze souvislost s danou činnosti jistě dovodit. Obžalovaný, [redacted], vyhověl žádosti poškozené a umožnil jí na svém pracovišti podstoupit odbornou [redacted], jak ji deklaroval. K této [redacted] však přistoupil tím způsobem, že již při [redacted] poškozené překročil nejen hranice profesionála, ale především zákona, pokud se ji dotýkal na přirození, na což poškozená reagovala negativně, byť s ohledem na svůj věk nebyla schopna tuto praktiku posoudit jako jednání sexuální povahy. Nadto při [redacted], jež byla činěna poškozenou jemu, ji žádal o stimulaci jeho pohlavního údu rukou, a to za účelem jeho vlastního sexuálního uspokojení. Lze tedy uzavřít, že daná činnost – [redacted] – poskytla obžalovanému příležitost a usnadnila mu spáchání trestného činu, neboť v prostorách [redacted] navodil profesionální atmosféru a přistoupil k [redacted] způsobem neslučitelným nejen se zásadami pro výkon dané činnosti, ale zejména v rozporu s trestním zákonem.

31. V návaznosti na výrok o vině a o trestu bylo Vrchním soudem znovu rozhodnuto o řádně a včas uplatněném nároku poškozené [redacted] na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Dle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost, aby uhradil poškozené vzniklou nemajetkovou újmu za prožité duševní útrapy ve výši 200 000 Kč, přičemž se zbytkem svého nároku byla poškozená dle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Odvolací soud přitom vycházel ze zjištěných a důkazně podložených závěrů Krajského soudu vztahujících se ke stanovení výše adhezního nároku, na které lze pro stručnost odkázat (bod 23 odůvodnění). Odvolací soud v této souvislosti pouze doplňuje, že při stanovení výše nemajetkové újmy byla hodnocena relativně nižší míra intenzity útoku ve vztahu k míře obvyklé pro jednání dané právní kvalifikace, čemuž přiznaná náhrada odpovídá.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Veselská.

32. Z podnětu podaného odvolání státní zástupkyně byl tedy napadený rozsudek zrušen podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. d), písm. e) tr. řádu v celém rozsahu, neboť nalézací soud se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, konkrétně intenzitou stimulace penisu obžalovaného rukou poškozené, dále pro porušení trestního zákona spočívající ve vadné právní kvalifikaci, v důsledku čehož došlo k uložení nepřiměřeně mírného trestu. Vrchní soud v Praze po doplnění dokazování a zopakování klíčových důkazů znovu rozhodl o vině obžalovaného a jeho jednání právně kvalifikoval v souladu se zákonem a s přihlédnutím k ustálené judikatuře. Poté znovu rozhodl o uložení odpovídajícího trestu a o adhezním nároku. Ze shora uvedeného vyplývá, že odvolací námitky obžalovaného byly shledány zcela nedůvodnými, a proto bylo jeho odvolání zamítnuto dle § 256 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení však proti němu může podat dovolání odsouzený a nejvyšší státní zástupce k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. Nejvyšší státní zástupce jej může podat ve prospěch i v neprospěch odsouzeného. Odsouzený může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu.

Praha 14. ledna 2026

JUDr. Kateřina Radkovská v. r.
předsedkyně senátu

Vypracovala:
JUDr. Lenka Cihlářová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Veselská.